

اهمیت ادبی و تاریخی تواریخ آصف جاهی

خانم زیب النساء حیدر*

تواریخ آصف جاهی یکی از آثار ارزشمند فارسی است که در هند نگاشته شده است. قادر خان بیدری که به علت شغل منشی‌گری در دربار آصف جاهی حیدرآباد به منشی لقب یافت و پس از آن به عنوان وقایع‌نویس فعالیت خود را ادامه داد، نویسنده این اثر است. از این اثر کمیاب تنها یک نسخه در کتابخانه اداره تحقیق علوم خاورشناسی، در حیدرآباد موجود است. قادر خان منشی کتابهای دیگری نیز درباره تاریخ شهر حیدرآباد نوشته است که نسخه‌های خطی آن در کتابخانه‌های مختلف حیدرآباد نگهداری می‌شود. این نسخه در برگیرنده تاریخ و وقایع مربوط به یک دوره تقریباً دویست ساله (۱۲۶۵-۱۵۷۰ ه) یعنی از زمان نواب میر عابد خان المخاطب به حسین قلیچ خان تا دوره نواب ناصرالدّوله آصف جاه چهارم می‌باشد.

این نسخه به خط زیبای نستعلیق نوشته شده و در لابلای صفحات آن قطعات شعری وجود دارد که بیانگر تاریخ وقایع مهم است. البته این نسخه از اشتباہات املایی مصون نمانده است. برای مثال نویسنده گولگنده را با کاف یعنی گولکنده نوشته و در بعضی موارد واژه‌ای از اردو مثل «ث» به علت مشابهت با واژه فارسی «ت»، به فارسی نوشته شده است. این به احتمال فراوان به علت ایرانی بودن قادر خان منشی و فارسی زبان بودن وی است. این اثر دارای ۱۹۴ ورق است و نویسنده در آغاز ۴۳ برگ کتاب را

* استاد ادبیات فارسی دانشکده بانوان، دانشگاه عثمانی، حیدرآباد.

اهمیت ادبی و تاریخی تواریخ آصف جاهی

به نقل از کتاب حدیقة العالم تألیف نواب میر عالم بهادر اختصاص داده است. بقیه کتاب نیز در برگیرندهٔ دیده‌ها و شنیده‌های نویسندهٔ و برخی از واقایع است. بنابراین می‌توان گفت که این نسخه از اهمیتی تاریخی برخوردار است. زبان نویسنده در نگارش کتاب بسیار روان و ساده است. وی در نگارش کتاب از اصطلاحات و واژه‌های محلی رایج در شبه قاره مانند «دیشپانده»، «دیش مُکه»، «ساهوکار»، «سانچق»، «چورسهره»، «چوکنه» و بعضی از واژه‌ها و اصطلاحات فارسی قدیم استفاده کرده است که اکنون در زبان فارسی به کار نمی‌روند و لذا می‌توان گفت که این کتاب به زبان فارسی هندی به رشتۀ تحریر درآمده است.

نویسنده در خلقت این اثر سعی بلیغی به خرج داده و به نظر می‌رسد زحمات بسیاری را متحمل شده باشد. وی با دقت فراوان به شرح مفصل و قایع پرداخته و به همین خاطر این اثر را از لرزش و اعتبار بالایی برخوردار کرده است.

قادر خان منشی دوازده ساله بود که به همراه پدرش در عصر آصف جاه دوم نواب میر نظام على خان به حیدرآباد آمد و در سن پانزده سالگی در دربار مشیرالملک به عنوان منشی استخدام شد. وی در جنگ کرلا (کرلا) با مشیرالملک هم‌گاب بود و تماشی مراجعت جنگ را به طور مکتوب ثبت کرد.

وی سپس در سال هزار و دویست و بیست و دو هجری با سمت منشی در «پرگنه حسن آباد» مشغول بکار شد و پس از آن به عنوان داروغه لشکر دو هزار سواره، در معیت میر نظام على خان به بیدر رفت و در آنجانیز و قایع تاریخی بیدر را یادداشت کرد و انعام و خیعت‌های فراوانی از دربار آصف جاه نصیبی شد. قادر خان منشی بعدها در همین مقام به استخدام دربار مهاراجه چندولعل درآمد.

مطالب این کتاب حاکی از تبحر قادر خان در نویسنده‌گی، ذوق وی در شاعری و درک او از تحولات و مسائل آن دوره است. این منشی اهل علم علاوه بر درج و قایع یک دوره دویست ساله، آداب و رسوم اجتماعی، ادبی و فرهنگی حیدرآباد مانند عروس کوه مولا

اهمیت ادبی و تاریخی تواریخ آصف جاهی

علی (ع)، عزاداری سیدالشہدا حسین بن علی (ع)، میلاد پیامبر اکرم (ص)، عید نوروز و اعیاد و شعایر هندوان چون دسهراء، دیباوالی و هولی را با بیانی شیوا توضیح داده است. منشی در این اثر گزارش عینی از وقایع و جنگ‌های متعددی مانند جنگ کرلا (کرلا)، جنگ ایتگیر، و نبرد میسور را که در آن ایام روی داده بود به رشتۀ تحریر درآورده است. وی در کنار این وقایع به ذکر شورش‌هایی نیز پرداخته که در زمان حیات نویسنده در حیدرآباد به وقوع پیوسته است که از این میان می‌توان از شورش‌های مهت رام، منصب‌داران، و هایان، پیشوایان مراثه‌ها، اهارا و غیره نام برد. مطالب و اطلاعات ارائه شده در این اثر، به اهمیت و ارزش آن پیش از پیش افزوده است.

نویسنده در بخش دیگری از کتاب به شرح زندگی و حکومت فیروز جنگ، نظام الملک آصف جاه اول، ناصر جنگ، مظفر جنگ، دوره کوتاه حکومت غازی الدین خان فیروز جنگ، صلات جنگ، نواب میر نظام على خان آصف جاه دوم، سکندر جاه آصف جاه سوم و ناصر الدّوله آصف جاه چهارم پرداخته است. علاوه بر مطالب ذکر شده، در این کتاب روابط پادشاهان آصف جاهی با پیشوایان مراثه‌ها، کمپانی هند شرقی (دولت انگلیس)، حیدر علی و تیپو سلطان حاکم میسور و نوابان کرتال و زندگانی و فعالیتهای مهم اشراف سرشناسی چون نواب میر موسی خان رکن الدّوله، نواب صمصادم الملک، نواب مشیرالملک گهانسی میان، بهت رام، نواب میر عالم، مهاراجه چندولعل، و نواب مبارز الدّوله به قلم کشیده شده است.

این کتاب توسط این جانب از فارسی به انگلیسی ترجمه و علاوه بر توضیح اصطلاحات و واژه‌ها در متن، واژه‌های مختلف محلی در آخر کتاب به صورت فرهنگ جمع آوری و تعریف شده است.
